

عنوان مقاله:

ارزیابی اثرات وابسته به زمان در پل های یکپارچه با عرشه ی مرکب بتن فولادی

محل انتشار:

مجله ی مهندسی عمران شریف, دوره 29, شماره 4 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مجید برقیان - دانشیار دانشکده ی مهندسی عمران دانشگاه تبریز

مرتضی ابراهیمی بهنام - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشکده ی مهندسی عمران دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

در این نوشتار برای محاسبه ی اثرات وابسته به زمان در پل های یکپارچه، از ضرایب 2 آیین نامه ی AASHTO و ACI استفاده شود. نتایج روسازه ی پل موردی نشان می دهد که گذشت زمان باعث افزایش لنگر خمشی منفی در محل تکیه گاه ها و نیز کاهش لنگر خمشی مثبت در محل وسط دهانه شده است. نسبت کاهش لنگر وسط دهانه و نیز افزایش آن در محل اتصال عرشه کوله در پل با تکیه گاه گیرداری انتهایی برابر 1/28 و مفصلی برابر 1/31 در آیین نامه ی AASHTO نسبت به آیین نامه ی ACI است می توان گفت که در هنگام محاسبه ی مقادیر لنگرهای خمشی وابسته به زمان عرشه، استفاده از ضرایب آیین نامه ی AASHTO نسبت به آیین نامه ی ACI باعث تغییرات 30 درصدی در نتایج خواهد شد. مقایسه ی نتایج مربوط به خیز وسط دهانه برای پل با شرایط تکیه گاهی انتهایی متفاوت گیرداری و مفصلی نشان می دهد که با گذشت زمان مقادیر خیز وسط دهانه ها 2 برابر شده اند.

کلمات کلیدی:

پل یکپارچه، اثرات وابسته به زمان، زیرسازه و روسازه، تحلیل بار افزون استاتیکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/684824>

